

ANGLIAE III TABVLA.

93

stantur. Est & Derventio, Cokarus, Olenus, sive Elenus, Eiden atque alii, piscibus abundantes. Ad huc Oceanus, qui ad litus alliditur, Piscium optimorum examina alit, & negligentiam accusis quasi exprobrait, quod minus gnaviter piscaturam exerceant. Montes hic conserui Metallis gravidi, inter quos montes Derventfels vocati, in quibus ad Nevvlands æris venæ opulæ non sine auro & argento nostro tempore sunt repertæ. Hic etiam inservit terra illa metallica, sive saxum induratum & micans, Anglis Blacke leade dictum, quo ad ducendas lineas, & monochromata pictores utuntur. Superiorum hujus regionis partem interfecat, qui nullo modo tacendus est, Murus ille celeberrimus, Romanæ provinciæ limes sive clusura, cxxii millium passuum longitudine, Severi opus: qui ut ait Orosius partem Insula a ceteris indomitis gentibus vallo distinguendam curavit. Eum Beda 8 pedes latum, & duodecim altum fuisse scribit, recta ab Ortu in Occasum linea: cuius non solù vestigia sed etiam fragmenta in lôga spatia porrecta & tantu pinnis nudata extant, hodieque conspiciuntur, ut restatur Câdenus. Superest in hac tabula Episcopatus Dunelmensis, vulgo the Bishoprick of Durham, sive Duresme, qui Episcopatus Dunelmensis. Seboracensibus ad Septemtrionem confinis in trianguli speciem efformatur, cuius apex ad Occasum coëuntibus ibi Septemtrionali limite & Tesis fontibus figuratur. Latus quod Meridiem spectat, continuo Tesis decursu terminatur; alterum, quod Boream, primum brevi ab apice linea ad Dervuentum flumen, inde Dervuento ipso, & Tina flu. cum Dervuentum admiserit, describitur. Basim vero trianguli, quæ Ortum respicit, ora maritima affingit, quam magno fremitu Oceanus Germanicus gravissime pulsat. Qua in apicem coarctatur, campi sút nudati, silvæ raræ, colles glabri, sed non sine ferri venis, convallès autem satis graminosæ: Angliæ enim Apenninus hunc angulum interfecat. Ad Orientalem autem partem, sive trianguli basim, uti etiam ad latera, culturæ terra est perquam grata, redditusque cum agricolarum labore contendunt, pratis, pastuis, arvis distincta, & carbone fossili quo pro ignis alimento passim in Anglia utuntur, copiosa. Primaria hujus regionis urbs Saxonibus Dunholm, Latinus Danelnum dicta, vulgus Durham corruptissime vocat. Situ quidem ædiori & sane munitissimo, spatio tamen non magno, ovali quodammodo forma, flumine ab omni parte nisi a Septemtrione circumfunditur & mœnibus armatur. Ad Australē partem fere qua flumen se reducit, Cathedralis Ecclesia surgit, pyramidibus & alta turre conspicua, in medio eminenti tumulo imponitur castrum quodammodo intermediū inter duos pontes è saxo, quibus Vedra fluvius hinc ad Ortum, illinc ad Occasum conjungitur; a castro ad Septemtriones patet forum & S. Nicolai cernitur templum. Sunt hic præterea opida, Standrope, Derlington, Hartlepole, Binchester & Chester upon the streete, cum multis vicis atque arcibus. Numerantur in hoc agro & Northumbria, Ecclesiæ parochiales 118 præter facella plurima. Flumina hic sunt primum Tees Latinis Tesis & Tesa, Fluminis Polydoro Athesis, Ptolemaeo Tresis appellari videtur Camderio, apud quem librariorum incuria exulare existimat. Hic Fluvius è saxeto illo Stanemore erumpens, raptisque secum multis undique torrentibus, per rupes fluentes quibus ad Egleston marmora ceduntur, ac deinde multa loca alluens, tandem ample ostio in Oceanum se ejicit, unde trianguli basis ad oram maritimam inchoatur. Item Vedra, Gaunlesse, Dervuentum. Atque hac de hisce tribus partibus dicta sufficient, ad reliquias pergitus.

K

Ad